

РЕШЕНИЕ

№ 1281

гр. Варна, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело № 20223110111677 по описа за 2022 година
И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. „XVIII-та” вр. чл. 422 вр. чл. 415 от ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от „В. и к.-В.” ****, ЕИК **** със седалище и адрес на управление в гр. В., ул. “П.” № ***, с която претендира да бъде прието за установено по отношение на И. С. И., ЕГН *****, с адрес: Област В., Община А., с. В., че съществува вземането му, за което ч.гр.д. № *****/****г. по описа на ВРС е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК за сумата от 246,95 лева (двеста четиридесет и шест лева и деветдесет и пет стотинки) – неплатена цена за доставени **** услуги по партида с абонатен № ***** в обект – имот, находящ се в с. В., Община А., Област В., за период от 11.02.2019г. до 05.03.2020г.; сумата от 62,20 лева (шестдесет и два лева и двадесет стотинки) - лихва за забава върху главницата от 246,95 лева за период от 14.04.2019г. до 15.05.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 18.05.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: Между ищецът, като доставчик и ответникът, като потребител бил сключен договор при Общи условия за предоставяне на **** услуги до обект находящ се в с. В., Община А., Област В. с абонатен № *****. Доставчикът изпълнил задължението си като доставил до обекта през периода от 11.02.2019г. до 05.03.2020г, отвел и пречистил вода на обща стойност 246,95 лева, за плащането на която били издавани ежемесечни и/или сборни за определен период фактури. Посочената във всяка една от тях цена не била заплатена в уговорения 30-дневен срок от издаването им, поради което се дължи и обезщетение за забава. За събиране на вземането си ищецът депозирал заявление по чл. 410 ГПК, което било уважено, като по ч.гр.д. № *****/****г. по описа на ВРС е издадена заповед за изпълнение, срещу която длъжинка възразил и на заявителя били дадени указания да предяви иск. Претендират се разниските, направени в исковото и заповедното производство.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника, с който оспорва реалната доставка на ВиК услуги до обекта в размера и за

периода посочени от ищеца. Сочи, че от 2018г. когато имотът е възбранен от съдебен изпълнител, той е заключен и до него няма достъп и потребление, тъй като централния кран е спрял. Прави възражение за изтекла погасителна давност за задължението. Претендират се разноски.

В проведеното по делото открито съдебно заседание страните заявяват като безспорно обстоятелство, че ответницата е била собственик на процесния имот до 2022г.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

От приложеното ч.гр.д. № *****/2022г. по описа на ВРС се установява издаването на заповед за изпълнение в полза на „В. и к. В.” ***** против И. С. И., ЕГН *****.

От писмените доказателства – копия от общи условия за предоставяне на **** услуги на потребителите на **** оператор „В. и к. –В.“ ****, извадки от решение № **** от 11.08.2014г. на ***** и Решение №***** от 28.12.2018г. на **** с по два броя обяви за обнародване; справка недобор на частен абонат № ***** до 15.05.2022г.; справка за недобор от 11.02.2019г. до 15.05.2022г. ; извадка от справка от Агенция по вписванията № *****/15.05.2022г. за лице И. С. И.; постановление от 04.02.2022г. за възлагане на недвижим имот по ИД № *****/2020г. по описа на **** Х. Г.; скица № *****/28.01.2015г.; констативен протокол за смяна на водомер № ***** от 20.04.2022г., се установява, че: от „В. и к. – В.” **** като оператор на ***** услуги са били публикувани общи условия за доставката им, които са били одобрени от ***** , както и приетите от дружеството цени на услугите. На 22.08.2011г. И. С. И., ЕГН ***** закупила от „Ф. В.“ ***** пр. № **** с площ ** дка в землището на с. В., общ А., обл В***. На 04.02.2022г. същият имот бил възложен от **** на купувача на публична продажба Д. Р. На 20.04.2022г. служители на **** В. подменили водомер с № ***** с показание 1435 м3 относно потребление в имот в с. В. с аб. № *****, в присъствието на потребител Д. Р. В счетоводството на оператор „В. и к. В.” ***** към 25.08.2022г. са отразени задължения на абонат с номер № **** „Ф. В.“ **** в имот в с. В., в размер на 246,95 лв. – главница и 62,20лв. лихви за период на потребление от 11.02.2019г. до 05.03.2020г. и показания на водомер с № ***** от 1320 до 1435 м3.

От показанията на водения от ответника свидетел Р. Ц. И. се установява, че познава И. от около десет години. И. имала имот в с. В. – база за земеделие със селскостопански сгради до гробищата. Пролетта и лятото на 2018г. Р. работила там. В края на месец март 2019г. отишла до базата, за да потърси работа, но било заключено, залесено и запустяло. Нямало достъп до имота. Имало някакви бележки там, но им обърнала внимание. Обадила се по телефона на И., която й казала, че е предала ключове за базата на синдик и е прекратила дейност. През 2018г. имотът бил водоснабден. Свидетелката е минавала и през 2020г. на няколко пъти оттам. В момента работи в службата по кадастър във Варна и на връщане при една от проверките през 2021г. минала покрай базата в с. В. от любопитство. Изглеждало изцяло запустяло - залесено и без никаква дейност.

От показанията на водения от ответника свидетел Ж. П. К., се установява, че е служител на *** - В. - инкасатор на община А., включваща и с. В. В с. Вълген има абонат с наименование „Ф.-В.“. Това е стопански двор със сушилни. Намира се до гробищата. Посещавала е ежесмесечно имота през 2019г. да извършва отчети - влиза в имота, отчита и излиза. От време на време, вътре се виждали разни хора - служители. Портата на имота е голяма желязна, когато отворена се влиза спокойно. Водомерът се намира на 15-20м. от входната врата в шахта до стаичката на пазачите и до оградата. Има достъп до тази част. Шахтата била с една ламарина отгоре. След това вратата била заключена и не е отчитала. Отчетите ги правила с таблет, когато било отворено. Подадените показания в дружеството са въз основа на тези отчети. Когато е нямала достъп не е подавала показания към дружеството. При посещенията на обекта не е установявала водата да е била спряна и никой не е уведомявал за спиране. Когато се натрупали през 2019-2020г. неплатени сметки на платеца за три-четири месеца, започнала да го издирва. Свързали се с лице на име И. и тя обещала, че ще си изплати сметките, но платила една трета. Случвало се е да вписва показания по предходни отчитания, защото не е имало достъп до обекта, само през зимата при много натрупан сняг след устна уговорка с абоната.

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявеният иск е с правно основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК за вземане

произтичащо от чл. 208 вр. чл. 200 ал. 1 и чл. 86 ЗЗД.

Искът е допустим, доколкото е предявен по реда на чл. 415 от ГПК от заявителя срещу длъжника в преклузивния едномесечен срок от уведомяването му за подаденото възразение. Разпределението на доказателствената тежест в процеса изисква при предявен положителен установителен иск с горепосоченото правно основание, ищецът да докаже възникването на спорното право, а ответникът следва да докаже фактите, които изключват, унищожават или погасяват това право. Предвид горепосочената материалноправна норма, на която се основава присъденото със заповедта вземане, уважаването на иска е обусловено от наличието на валидно облигационно правоотношение между страните по силата на сключен между тях договор за продажба на**** услуги, доставката от продавача на уговорените с договора стоки на купувача, както и падежа за плащането на дължимата цена. Респективно следва ответникът да не е провел успешно доказване за точно в количествено и времево отношение изпълнение на задължението си за плащане на дължимата цена по договора или наличието на други правопогасяващи обстоятелства.

За настоящия казус, освен горесцитираните норми, са относими и тези регламентирани с Наредба № 4/14.09.2004г. на Министър на РР за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи.

По делото не се спори, че дружеството – ищец има качеството на оператор на „****” услуги по см. на чл. 2 от Наредбата, както и че доставката им се регламентира от договор при общи условия, приети и влезли в сила по реда на чл. 8 от Наредбата.

Спорно по делото е качеството на ответника на потребител по см. на Наредба № 4/14.09.2004г. Ответникът е вписан като собственик на водоснабдения обект в АВ-СВ от 22.08.2011г. по силата на покупка по нотариален ред. Съобразно чл. 3 ал. 1 от Наредба № 4/2004г. пресъздаден в чл. 2 от ОУ, потребители на услугите **** са собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, от което следва, че страните са били обвързани с валиден договор за доставка на**** услуги в имота на ответника – потребител, доколкото той е собственик на водоснабдения имот.

Имотът е закупен от „Ф. В.“, като от страните не се твърди стария или новия собственик да са изпълнили задължението си по чл. 58 от ОУ на оператора /действали към 2011г./ - „При промяна на собствеността или на вещното право на ползване новият и/или предишният собственик или ползвател са длъжни да подадат до В и К оператора в 30-дневен срок заявление по образец за откриване, промяна или закриване на партида, като представи документи, удостоверяващи придобиването или прекратяването на правото на собственост или на вещното право на ползване на имота.“. В същия смисъл са и разпоредбите на чл. 62 ал. 5 от ОУ /от 2006г./ и на чл. 63 ал. 2 от ОУ /от 2014г./, според които ако новият и предишният собственик или ползвател не спазят изискванията по чл. 58 /респ. чл. 61 ал.1 в ОУ от 2014г./ новият собственик заплаща всички дължими суми за имота след датата на промяна на собствеността. При това положение и доколкото принцип в правото е, че никой не може да черпи права от собственото си противоправно поведение, ответникът е легитимиран материално и процесуално да отговаря относно процесното вземане.

В случая са налице отчетни документи за ползваните ****услуги в имота, които са частни и надлежно съставени по уредения нормативен ред - чл. 39а от Наредбата и чл. 18 и чл. 23 ал. 4 от ОУ, поради което са годно доказателство за потреблението в обекта. Съществено в случая е, че по делото е представен документ, подписан от намерено във водоснабдения обект лице – нов собственик съобразно обсъденото постановление за възлагане /принципно какво качество има това лице не е в правомощията на служителите на *** да изследват/, според който неоспорен от страните документ към 20.04.2022г. показанието на водомера в имота е 1435 м3, т.е. това показание отговаря на посочените в разпечатката представена от ищеца и на твърдението му за количеството действително доставени услуги.

Въз основа на изложените доводи, ВРС намира, че страните са били обвързани през процесния период с валиден договор за доставка на **** услуги в имота на ответника – потребител по см. чл. 3 от Наредба № 4/2004г. и на чл. 2 от ОУ като собственик на водоснабдения имот.

Въз основа на гореизложените мотиви, искът за главниците се явява основателен. Предвид основателността на иска за главница, доказана по своето основание е и

претенцията за обезщетение за забава. За дължимостта му, съобразно специалните норми на Наредба № 4/14.09.2004г. и клаузите на Общите условия на дружеството-оператор, не е необходимо получаване на издадената фактура.

Възражението за изтекла погасителна давност е частично основателно, доколкото за част от периодичните вземания за главници и лихви /по фактури от 14.03.2019г. и 17.04.2019г./ е изтекъл предвидения в чл. 111 б. „б“ и б. „в“ от ЗЗД тригодишен срок, считано от падежа им – 30 дни след издаване на съответната фактура до подаване на процесното заявление по чл. 410 ГПК - 18.05.2022г.,

На основание чл. 78 ал.1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски, които според доказателствата за реалното им извършване /вносни бележки/ са на стойност 75 лева за държавни такси. Съдът определя на осн. чл. 78 ал. 8 ГПК /в ред. ДВ бр. 8 от 2017 г./ вр. чл. 37 ЗПрП вр. чл. 26 НЗПП Приета с ПМС № 4 от 06.01.2006 г./ юрисконсултско възнаграждение за исковото производство в размер на 100 лв. Съразмерно на уважената част от иска разноските са 151,53 лева. Следва да се присъдят на ищеца и разноските по заповедното производство в размер на 75 лева, съразмерно на уважената част от иска – 64,94 лева. Респ. на ответника на основание чл. 78 ал. 3 ГПК се следват разноски, които според представения договор за правна помощ са на стойност 400лв., съразмерно на отхвърлената част от иска – 53,64 лева.

Мотивиран от горното, Варненският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 вр. чл. 415 ГПК в отношенията между страните „В.и к.-В.“ ****, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. В., ул. „П.“ №**** и И. С. И., ЕГН *****, с адрес: Област В., Община А., с. В., че съществува **ЧАСТ ОТ вземането**, за което по ч.гр.д. № 6334/2022г. по описа на ВРС е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК **ДО РАЗМЕР НА сумата от 214,80 лева** – неплатена цена за доставени **** услуги по партида с абонатен № **** в обект – имот, находящ се в с. В., Община А., Област В., за период от 17.04.2019г. до 05.03.2020г. посочено във фактури издадени от 11.06.2019г. до 05.03.2020г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението – 18.05.2022г. до окончателното ѝ изплащане; **сумата от 52,89 лева** - сбор от обезщетенията за забава върху сумите посочени във фактури издадени от 11.06.2019г. до 05.03.2020г., за периодите от един месец след издаването им до 15.05.2022г., **като ОТХВЪРЛЯ иска** за горницата до 246,95 лева (двеста четиридесет и шест лева и деветдесет и пет стотинки) – главница по фактури от 14.03.2019г. и от 17.04.2019г. за доставки през периода от 11.02.2019г. – 16.04.2019г. вкл. и за горницата до 62,20 лева (шестдесет и два лева и двадесет стотинки) – сбор от обезщетенията за забава върху сумите по фактури от 14.03.2019г. и от 17.04.2019г. за периодите от един месец след издаването им до 15.05.2022г., **като погасен по давност на основание чл. 111 б. „б“ и б. „в“ от ЗЗД.**

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 1 ГПК И. С. И., ЕГН *****, да заплати на „В. и к.-В.“ ****, ЕИК ****, **сумата от 151,53 лева**, представляващи разноски по настоящото дело и **64,94 лева** разноски по ч.гр.д. № 6334/2022г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 ал. 3 ГПК „В. и к.-В.“ ****, ЕИК *****, да заплати на И. С. И., ЕГН *****, **сумата от 53,64 лева**, представляващи разноски по настоящото дело.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____